ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΑΝΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Εἶπεν ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν πρὸς τοὺς ὑποψηφίους τῆς ΕΡΕ ἐπιστολήν του, ἡ ὁποία φέρει τὴν ὑπογραφήν του:

«Ἀγωνίζομαι μόνος ἐναντίον ὅλων, ἀπὸ τῆς ἄκρας δεξιᾶς μέχρι τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς».

Ὡμολόγησε δηλαδὴ ὅτι ἐναντίον τοῦ Συναγερμικοῦ βρυκολακιάσματος εἶναι ἕνα π α ν ε θ ν ι κ ὸ ν μέτωπον. Ἐκτὸς ἂν καὶ αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν, τὴν φανεράν, ὅπως ἐκείνην τὴν «ἀπόρρητον», ὁ κ. Καραμανλῆς τὴν ὑπέγραψεν ἐ ν ἀ γ ν ο ί ᾳ του...

ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Συναγερμικὴ ἐφημερὶς ἀναδημοσιεύει παλαιὰν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς τὴν Βουλὴν (τοῦ 1950) εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε τονίσει καὶ αὐτά:

«Καὶ ἰδοὺ διατί, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀνένδοτος ἡ συνέχεια τοῦ ἀγῶνος, ἀνένδοτος ὀφείλει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπαγρύπνησις καὶ ἄμυνα τοῦ κράτους».

Ἀλλά, ἂς κάμῃ τὸν κόπον ἡ ἐφημερὶς ν' ἀναγνώσῃ καὶ τὴν πρόσφατον διακήρυξιν τοῦ Δημοκρατικοῦ Κέντρου καὶ θὰ ἴδῃ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 5 ἄρθρον:

«Ἐξεκαθάρισις τοῦ παρελθόντος διὰ τῆς χορηγήσεως ἀμνηστίας καὶ ἀγρυπνος προστασία τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας ἀπὸ κάθε ἀπειλήν».

Ὥστε, ἡ ἐθνικὴ ἐπαγρύπνησις ἀποτελεῖ ΣΥΝΕΧΗ ἄποψιν τοῦ κ. Παπανδρέου.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΗΠΕΙΡΟΣ

Ἐρωτᾶ, ἐν προμετωπίδι καὶ μὲ κεφαλαῖα μεγάλα γράμματα, μία Συναγερμικὴ ἐφημερὶς:

«Ἐρωτῶμεν τὸν κ. Παπανδρέου: Μεταξὺ τῶν κομμάτων τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὑπάρχουν διαφωνίαι ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς μας διεκδικήσεως διὰ τὴν βόρειον Ἤπειρον»;

Ἡ ἐρώτησις ἦτο περιττή. Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ κόμματα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως συνεφώνησαν ΜΟΝΟΝ εἰς μίαν ἐκλογικὴν σύμπραξιν διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Συναγερμοῦ καὶ τῶν βρυκολάκων του ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Κάθε κόμμα διατηρεῖ τὸ ἰδικόν του πρόγραμμα καὶ δὲν ἠσχολήθη ἡ Δημοκρατικὴ Ἕνωσις εἰς καμμίαν εὐθυγράμμισιν, δεδομένου ὅτι ἡ συμφωνία ἦτο μόνον ἐκλογικὴ καὶ ὄχι κυβερνητική. Τὰ δὲ κόμματα τοῦ Κέντρου, ὡς καὶ ὁ κ. Παπανδρέου προσωπικῶς, εἶναι ἀπελόντητοι ὑπέρμαχοι τῆς ἀπελευθερώσεως, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, τῆς βορείου Ἠπείρου. Ἀλλά, διατί νὰ γίνεται λόγος περὶ βορείου Ἠπείρου, ἡ ὁποία εἶναι ἐκτὸς χρόνου; Μπορεῖ νὰ μῆς εἶπῃ ἡ Συναγερμικὴ ἐφημερὶς τίποτε ἐν σχέσει μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ πάτρωνός της διὰ τὸ Κυπριακόν;

ΟΙ ΝΟΜΑΡΧΑΙ

Κατὰ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Νομάρχου Καστοριᾶς, ἡ πρόσκλησις ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς ὁποδοχὴν τοῦ κ. Καραμανλῆ ἐγένετο «ἐδόσει ὑφισταμένων διαταγῶν περὶ ὑποδοχῆς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως». Δι' οὗ ὁ ὁμοιαν πρόσκλησιν ἔκαμε καὶ ὁ Νομάρχης Φλωρίνης. Ἄς ἀνακοινώσῃ, λοιπόν, ὁ κ. Καραμανλῆς ὅτι δὲν περιοδεύει ὡς πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ὡς ἀρχηγὸς ἑνὸς κόμματος, ἰσοτίμου πρὸς ὅλα τὰ ἄλλα, διὰ νὰ σταματήσουν οἱ παράτες...

ΟΙ Π. ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ

Ἐπληροφορήθημεν ὅτι εἰς τὰ Καμίνια, κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ θρησκευμάτων κ. Γεροκωστοπούλου, ἐγένοντο ἐκδηλώσεις δυσαρεσκείας ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, οἱ ὁποῖοι, κατὰ μέγα ποσοστόν, ἀκολουθοῦν τὸ Παλαιὸν ἡμερολόγιον καὶ εἶχον ἀξίωσιν, ὡ. Χριστιανοὶ καὶ οὗτοι, νὰ τυγχάνουν σεβασμοῦ καὶ ἐλευθερίας. Δὲν γνωρίζομεν τί ἀπάντησιν ἔδωσεν ὁ κ. Ὑπουργός, τὸ ζήτημα ὅμως πρέπει κάποτε νὰ λυθῇ κατὰ δίκαιον καὶ πράγματι Χριστιανικὸν τρόπον.

ΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΙ

Θέτομεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν τὴν περίπτωσιν τῶν σιδηροδρομικῶν, πολλοὶ τῶν ὁποίων, ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας των, θὰ εὑρίσκωνται κατὰ τὴν 19ην Φεβρουαρίου μακρὰν τῆς πόλεως ὅπου ἀσκοῦν τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα καὶ οὕτω δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ ψηφίσουν. Δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Νόμου 3254)55 περὶ τρόπου ψηφοφορίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων; Ἄλλως τε, εἰς τὴν οὐσίαν εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι οἱ σιδηροδρομικοί, ἀφότου τὸ σιδηροδρομικὸν δίκτυον ἐγένετο Κρατικόν. Ἀλλὰ καὶ γενικώτερα δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ στερηθοῦν τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου Ἕλληνες πολῖται, ἐφόσον δὲν ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν ἕδραν των, διὰ προσωπικοὺς λόγους, ἀλλὰ ἐκ καθήκοντος.

Η «ΧΡΙΣΤ. ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑ»

Ὁ πρόεδρος τῆς «Χριστιανικῆς Ἰσοπολιτείας» κ. Δημ. Μιχόπουλος μᾶς γράφει ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ διακινδυνεύσωμεν προβλέψεις περὶ τῆς στάσεως τῆς ὀργανώσεως εἰς τὰς ἐκλογάς, διότι «εἶναι πιθανὸν ἡ συνέλευσις ὡς κυρίαρχον σῶμα, ν' ἀποφασίσῃ νὰ ψηφίσῃ οἱανδήποτε συνδυασμὸν ἤ ν' ἀπόσχῃ ἢ ἀκόμη καὶ ν' ἀποδοκιμάσῃ ἅπαντα τὸν πολιτικὸν κόσμον δι' οἱουδήποτε τρόπου ἤθελε κρίνει». Περιμένομε λοιπόν, τὴν ἀπόφασιν τῆς κυριάρχου συνελεύσεως...

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΑΥΠΑΚΤΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον τῆς 2ας τρέχ. ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις ἐκ Ναυπάκτου ἀναφερομένη εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ φέρουσα ὑπογραφὴν Μ. Πρὸς ἄρσιν πάσης τυχὸν παρεξηγήσεως δηλῶ ὅτι ὁ συντάξας τὴν ἀνταπόκρισιν οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ ἐμέ.

Μετὰ τιμῆς

Β. Μέμος

ΣΗΜ. ΣΥΝΤ. Βεβαιοῦμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἀνταπόκρισις δὲν προήρχετο ἀπὸ τὸν κ. Μέμον.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΟΔΟΣ 111

Κύριε διευθυντά,

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 21—1—56 ἀναγράφετε τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πατρῶν ζητεῖ ὅπως περιληφθῇ εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἀνακαινιοθησομένων ὁδῶν καὶ ἡ 111 τοιαύτη.

Ὅπως ἐπαρκῶς σᾶς ἐξήγησα εἰς προηγούμενον ἐγγραφόν μου, ἡ πλήρης ἀνακαίνισις τῆς ἐν λόγῳ ὁδοῦ δὲν εἶναι δυνατὴ κατὰ τὴν τρέχουσαν οἰκονομικὴν χρῆσιν διότι ἀπαιτοῦνται μεγάλαι πιστώσεις, ἡ διάθεσις τῶν ὁποίων καθίσταται ἀνέφικτος. Ἐν τούτοις, διὰ τὴν συνιήρησιν τῆς ὁδοῦ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς βατότητος ἐχορηγήθη ἐπαρκὴς πίστωσις εἰς τοὺς οἰκείους Νομομηχανικούς.

Ὁ Ὑπουργὸς
Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΤΡΩΝ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ!

ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ κ. ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

Εἰς ἀθηναϊκὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ μουσουργοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Μανώλη Καλομοίρη διὰ τὰς παραστάσεις τῆς Ἐθνικῆς Λυρικῆς Σκηνῆς εἰς τὴν πόλιν μας.

Ὁ κ. Καλομοίρης ἀφοῦ ἐκφράζεται κολακευτικὰ διὰ τὸ ἐπίπεδον τοῦ κοινοῦ τῶν Πατρῶν, γράφει διὰ τὸ Δημοτικὸν μας Θέατρον:

«Ἔτσι ὅπως ἔχει εὐπρεπισθῆ καὶ ἐπιδιορθωθῆ τώρα τελευταῖα εἶναι ἕνα ἀληθινὸ κομψοτέχνημα — τὸ κλασικὸ στὺλ τῶν παλαιῶν ἰταλικῶν θεάτρων. Ἴσως νὰ εἶναι λίγο μικρὸ εἶναι ὅμως ὡραιότατον καὶ καταλληλότατο γιὰ τὴν ἀπόδοσι παλαιῶν μελοδραμάτων, ὅπως τοῦ Μόζαρτ ἢ «Ἀρπαγὴ ἀπὸ τὸ Σεράϊ» ἢ ὁ «Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης» τοῦ Ροσίνι.

Συνιστῶ στὸ Δῆμο Πατρέων νὰ τὸ διαφυλάξῃ σὰν κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ νὰ μὴν ὑποπέσῃ στὸ τραγικὸ λάθος, ποὺ δυστυχῶς ἔγινε γιὰ τὸ Δημοτικὸ Θέατρο Ἀθηνῶν νὰ τὸ κατεδαφίσῃ γιὰ νὰ ἀναγείρῃ λαμπρότερο, μὲ τὸν κίνδυνο νὰ μὴν τὸ ἀνεγείρῃ ποτέ!

Καὶ ὅταν ἡ Πάτρα ἔχει ἤδη ἕνα τόσο ὡραῖο μικρὸ θέατρο μὲ τόσο προηγμένη καὶ φιλόμουση Κοινωνία δὲν μπορῶ νὰ μὴν ἐπαναλάβω τὴν σκέψι τὴν καὶ εὐχὴ ποὺ ἔχω διατυπώσει καὶ ἄλλοτε ὅτι γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ μουσικὴ ζωὴ τοῦ τόπου πρέπει τὸ κράτος νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν φροντίδα του καὶ στὴν Ἐπαρχία. Ὄχι μόνο νὰ συντηρηθῆ καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ ἡ Λυρική μας μας Σκηνὴ ἐδῶ στὸ Κέντρο ἀλλὰ νὰ δημιουργηθοῦν δύο τουλάχιστον ἀκόμη πυρῆνες μουσικῶν ὀργανισμῶν μὲ μόνιμες τοπικές, ἔστω καὶ μικρὲς ὀρχήστρες καὶ χορῳδίες. Μία στὴν Θεσσαλονίκη καὶ μία στὴν Πάτρα καὶ μὲ κλιμάκια ἀπὸ σολίστες τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς ποὺ κατὰ περιόδους νὰ δίνουν σειρὲς παραστάσεων στεῖς δύο αὐτὲς ἀλλὰ καὶ σ' ἄλλες ἐπαρχιακὲς πόλεις».

Ἀνακοίνωσις

—Συλλόγου τῶν ἐν Πάτραις Γορτυνίων «Ἅγιος Γρηγόριος»

Ματαιωθείσης τῆς γενικῆς συνελεύσεως κατὰ τὴν 29ην Ἰανουαρίου 1956, ἐπαναλαμβάνεται καὶ αὖθις τὴν 5ην Φεβρουαρίου 1956 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ἀχαϊκῆς ἑταιρείας (Κανακάρη 184) μὲ θέμα ἀρχαιρεσιακόν.

(Τὸ Διοικ. Συμβούλιον)

Ἡ ἑορτὴ τῆς Μητέρας

ΩΡΑΙΑ ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ Κ. ΝΤΙΝΑΣ ΣΚΛΑΒΟΥ

Κατὰ τὸν προχθεσινὸν ἑορτασμὸν τῆς «Ἡμέρας τῆς Μητέρας» ὡμίλησεν ἡ κ. Ντίνα Σκλάβου, παραθέτομεν δὲ κατωτέρω περίληψιν τῆς ἐμπνευσμένης ὁμιλίας της:

Εἶναι νὰ θαυμάζῃ κανεὶς τὴν ὑπερτάτην σοφίαν τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὁ ὁποῖος, εἰς τὸ κέντρον τῆς ζωῆς, ἔταξε τὴν Μητέρα, φύλακα καὶ φρουρὸν ἄγρυπνον τῆς διαιωνίσεως τῶν ὄντων μέχρι τῆς συντελείας τῶν αἰώνων! Βεβαίως καὶ ὁ ρόλος τοῦ πατρός, μὲ τὸν ἀνδρισμόν του, τὴν ρώμην του καὶ τὰ ἄλλα περικοσμοῦντα αὐτὸν χαρίσματα εἶναι μέγας. Ὁ ρόλος ὅμως τῆς Μητέρας εἶναι ἀκόμη μεγαλύτερος διότι αὕτη, καίτοι ὀστεροῦσα τοῦ πατρὸς εἰς ρώμην καὶ ἕτερα φυσικὰ χαρίσματα, ὑπερτερεῖ τούτου πραγματικῶ, ὡ, κατέχουσα τρία ὅπλα ἀπροσμάχητα: Τὴν αὐτοθυσίαν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργήν. Χωρὶς τὴν αὐτοθυσίαν τῆς μητέρας πῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ ζωὴ καὶ χωρὶς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργήν της πῶς θὰ ἠμποροῦσε νὰ διαιωνισθῇ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων;

Πῶς θὰ ἠμποροῦσε τὸ νέο βλαστάρι, τὸ τρυφερὸ πλάσμα ποὺ μόλις ἄνοιξε τὰ μάτια του στὸ φῶς, νὰ μεγαλώσῃ, νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ νὰ ἀποδώσῃ καὶ αὐτὸ μὲ τὸν καιρὸν νέους καρπούς, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἡ μητέρα νὰ σκίσῃ τὰ σπλάχνα της γιὰ τὸ βγάλῃ, νὰ τοῦ δώσῃ τὸ γάλα της γιὰ νὰ τὸ μεγαλώσῃ, νὰ τοῦ μάθῃ τὰ πρῶτα βήματα καὶ τὰ πρῶτα λόγια καὶ νὰ ζήσῃ κοντά του, συνεχῶς κοντά του, μέρες καὶ νύχτες ἀγωνίας γιὰ νὰ τὸ μεγαλώσῃ, νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ ἀσθένειες καὶ κινδύνους, νὰ τὸ διδάξῃ τόσα καὶ τόσα πράγματα, νὰ τοῦ διαπλάσῃ τὸν χαρακτῆρα καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ ὠφέλιμον διὰ τὴν ζωή; Ποῖος ἄλλος ἀπὸ τὴν μητέρα, μὲ τοὺς ἀνεξαντλήτους θησαυροὺς τῆς μεγάλης καρδιᾶς της; θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ δημιουργήσῃ ἐκ τοῦ μηδενὸς τὸ θαῦμα ποὺ λέγεται ἄνθρωπος;

Καὶ ὅλοι τὸ διαισθανόμεθα αὐτὸ διότι πρὸς τὴν μητέρα καταφεύγομεν, τὴν μητέρα, ἐπειτα ἀπὸ τὸν Θεόν, ἐπικαλούμεθα εἰς τὰς πλέον ἀγωνιώδεις στιγμὰς τῆς ζωῆς; μαι.

Εἶναι ἐνστικτώδης, θὰ ἔλεγα, ὁ σύνδεσμός μας μὲ τὴν μητέρα, τὴν καλή μας μητερούλα, διότι γνωρίζουμε καλὰ ὅτι σ' αὐτὴν ἔχουμε τὸν πλέον ἀνιδιοτελῆ φίλον καὶ καταφεύγομεν πάντοτε εἰς αὐτὴν ὡς εἰς ἕνα ἀσφαλὲς καὶ ἥρεμον καταφύγιον.

Θὰ ἠμποροῦσαμεν νὰ ἀμφιβάλωμεν διὰ κάθε τι εἰς τὴν ζωήν. Δι' ἓν ὅμως εἴμεθα πάντοτε βέβαιοι: Διὰ τὴν ἀγάπη τῆς Μητέρας μας; Γιὰ τὴν καρδιά της.

Γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτὴ καὶ τὴν καρδιὰ αὐτή, ὁ μεγάλος Μπαλζὰκ εἶπε: «Ἡ καρδιὰ τῆς μάνας εἶναι μιὰ ἄβυσσος ποὺ στὸ βάθος της βρίσκεται πάντοτε ἡ συγγνώμη».

Καὶ πράγματι: Ποιὰ μητέρα ἐκράτησε ποτὲ ἐχθρότητα ἢ μνησικακία γιὰ τὸ παιδί της, ἔστω καὶ ἂν αὐτό, ὅπως συμβαίνει εἰς μερικὰς δυστυχῶς περιπτώσεις, ἐφάνη-κε ἀπέναντί της σκληρὸ καὶ ἀχάριστο;

Ἀφανὴς ἠρωΐδα, διαρκῶς προσφέρει καὶ δὲν κρατεῖ τίποτε διὰ τὸν ἑαυτόν της. Δὲν ζητεῖ καμμίαν ἀνταμοιβήν, οὐδὲ κἂν ἁπλῆν ἀναγνώρισιν. Εἶναι ἱκανοποιημένη ὅταν τὸ παιδάκι της ἁπλῶς τὴν σέβεται καὶ πανευτυχὴς ὅταν τὴν ἀγαπᾶ.

Ὁ λαός μας, κατ' ἐξοχὴν συναισθηματικός, ἔχει στὰ χείλη του τὶς τρυφερώτερες ἐκφράσεις γιὰ τὴ μητέρα. Τὴν σέβεται ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸ ἀνθρώπινον εἰς τὸν κόσμον οὐ ὄν. Τὴν ἐναντίον τῆς μητρὸς ὅδοιν τὴν θεωρεῖ βαρυτάτην. Λατρεύει τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον κυρίως ὡς Μητέρα τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Σωτῆρος. Ζεῖ μαζύ Της τὸ δράμα τοῦ Γολγοθᾶ καὶ νοιώθει ὡς τὰ χαστάβαθα τῆς ψυχῆς τὸν μέγα σπαρακλόν της ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοῦ φιλτάτου τέκνου, τοῦ «γλυκυτάτου ἔρρο,» κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ποιητήν. Βαρύτατον βάρος προσφέρει ἐπικαλούμενος τὴν ζωήν τῆς, Μάνας του, τὸ γάλα της, τὴν ἀπώλειάν της «Νὰ χάσω τὴ μάννα μου» ὀρκιζόμεθα οἱ Ἕλληνες εἰς ὡρισμένα μέρη τῆς Πατρίδος μας. Τὴν Μητέρα τὴν ἐθεωρήσαμεν καὶ τὴν θεωροῦμεν πάντοτε ὡς κάτι τὸ ἱερὸν καὶ ὡ. ἱερὰν προσωπικότητα τὴν αἰσθανόμεθα καὶ τὴν λατρεύομεν.

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἔννοιαν ἔχει καὶ ἡ σημερινὴ σεμνὴ καὶ ἀπέριττος ἑορτή.

NEON ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Πρόσκλησις

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς δυνάμεώς μας ὅπως αὔριον Κυριακὴν 5 Φεβρουαρίου προσέλθουν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Νέου Πανεργατικοῦ Κέντρου καὶ ψηφίσουν ἀπὸ ὥρας 9 π.μ. μέχρι 12 π.μ. διὰ τὴν ἀνάδειξιν νέας διοικήσεως.

Ἡ ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ

ΤΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΗΣ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ

Ο κ. ΤΡΟΚΑΛΛΗΣ ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ...

Διὰ τὸ ἄλμα του πρὸς τὸν Συναγερμικὸν «Μανωλιόν», ἐπειδὴ δὲν ἔγινε ὑποψήφιος βουλευτής

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΙΓΙΟΥ

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ πολιτευτοῦ Αἰγιαλείας κ. Ἰω. Τροκάλλη:

Ἀξ. κ. Διευθυντά,

Πρὸ ὅλου ὅτι τὸ σύμπλεγμα τοῦ δημοσιεύματός σας εἰς τὰς στήλας τῆς προχθεσινῆς «Ἡμέρας», σχετικῶς μὲ τοὺς λόγους τῆς ἀποχωρήσεώς μου ἀπὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων καὶ τὴν στάσιν μου κατὰ τὰς ἐκλογάς, δὲν εἶχε τὴν σφραγῖδα τῆς ἀντικειμενικότητος, ἐν τούτοις, πρὸς πληρέστερον κατατοπισμὸν τῆς δημοσίας γνώμης τοῦ νομοῦ μας ἐπὶ τῶν ἄνω θεμάτων, ἀπαντῶ εἰς τὰς ἀπευθυνθείσας πρός με ἐρωτήσεις καὶ κρίσεις σας.

Ἐν πρώτοις ὁπογραμμίζω ὅτι ἡ γνώμη, καθ' ἣν ἡ Αἰγιάλεια δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἰδικούς της ἀντιπροσώπους ΜΟΝΟΝ ἐὰν ἀποτελῇ ἰδιαιτέραν ἐκλογικὴν περιφέρειαν καὶ ὅτι, συνεπῶς, ὅταν ἡ ἐκλογικὴ περιφέρεια εἶναι ἡ Νομαρχιακὴ ἡ Αἰγιάλεια ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ νὰ ἐκλέξῃ ἰδικούς της ἀντιπροσώπους, ἀλλὰ νὰ εἰθένται οἱ 50 000 κάτοικοι αὐτῆς ὑπὸ πολιτικὴν ἀπαγόρευσιν ἢ τὴν κηδεμονίαν τῶν Πατρινῶν καὶ Καλαβριτινῶν πολιτευομένων—ὅπως συμβαίνει κατὰ τὰς παρούσας ἐκλογάς—ἡ γνώμη αὕτη εἶναι τόσον αὐτοφώρως ἐσφαλμένη καὶ προσβάλλει τόσον καιρίως τὴν πολιτικὴν φιλοτιμίαν τῶν συμπολιτῶν μου τῆς Αἰγιαλείας, ὥστε, ἂν ἐρωτήσῃτε σχετικῶς ἕνα ἕκαστον, ἀσφαλῶς δὲν θὰ εὑρεθῇ ΚΑΝΕΙΣ σύμφωνος μαζύ σας.

Ἐπίσης ἡ εἰκασία σας ὅτι «δὲν μὲ θέλει ἡ Αἰγιάλεια ὡς ἀντιπρόσωπόν της», ἡ ἐξαγομένη ἐκ τοῦ ὅτι κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1950 ἔλαβον μόνον 1.300 σταυρούς, πολὺ δὲ ὀλιγωτέρους κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952, εἶναι ἀνεδαφικὴ καὶ αὐθαίρετος. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν δύο τούτων ἐκλογῶν ὠφέλετο εἰς τὸ ὅτι ὁ λαὸς τῆς Αἰγιαλείας δὲν ἐνέκρινε τὸ πρόγραμμα τοῦ Δημ. Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ὁποίου κατῆλθον εἰς τὰς ἐκλογὰς ἐκείνας, καὶ δὲν ἀναγνώρισεν—εἰ; ὅσην ἔκτασιν ὤφειλε νὰ πράξῃ—τὰς ὑπηρεσίας, ἃ προσέφερεν εἰς τὸ ἔθνος ὁ κ. Γ. Παπανδρέου. Διότι—εἶναι πασίγνωστον τοῦτο—ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ψηφίζει τοὺς ἀρχηγούς τῶν κομμάτων καὶ ὄχι τ' ἀπαρτίζοντα τὸν συνδυασμὸν πρόσωπα. Ἂν καὶ πόσον ἐκτιμῶμαι ἀπὸ τὸν λαὸν τῆς Αἰγιαλείας καὶ τοῦ νομοῦ μας ἐν γένει, τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ κριθῇ μόνον ἂν αἱ ἐκλογαὶ ἐγίνοντο μὲ σφαιρίδιον. Διότι ἐγὼ δὲν διεξεδίκησα ποτὲ τὸν τίτλον τοῦ «κομματάρχου», ἀλλὰ—ὡς εἶναι καὶ εἰς ὑμᾶς, περισσότερον δὲ παντὸς ἄλλου, γνωστόν, πολιτεύομαι ἀπὸ περιωπῆς καὶ ἀσχολοῦμαι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μὲ τὰ γενικὰ προβλήματα, τὰ ἐνδιαφέροντα τὸν λαὸν τοῦ νομοῦ μας καὶ εἰδικώτερον τῆς ἰδιαιτέρας μου ἐπαρχίας Αἰγιαλείας.

Τὴν λύσιν τῆς διατυπουμένης ἀπορίας σας περὶ τοῦ πῶς συμβιβάζεται νὰ ὑποστηρίζω τώρα τὴν «Ριζοσπαστικὴν Ἕνωσιν», τὴν ὁποίαν διὰ προσφάτου ἄρθρου μου ἐχαρακτήριζα «ἐπιτιμφισμένον Συναγερμὸν» εὑρίσκετε εἰς τὸ ρητόν: «τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον». Θεωρῶ, ἐπιλογίζομαι, μικρότερον κακὸν διὰ τὴν Αἰγιάλειαν νὰ ἐκλεγοῦν πέντε (5) βουλευταὶ τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως ὀλιγώτεροι, παρὰ νὰ ἐκλεγοῦν οἱ ἀποδεδειγμένως φανατικοὶ ἐχθροὶ τῶν ζωτικῶν συμφερόντων καὶ δικαίων αὐτῆς, πολιτικοὶ συνεργάται τοῦ κ. Γ. Π α π α ν δ ρ έ ο υ, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρωτοκαθεδρεύει ὁ κ. Α. Βγενόπουλος, ὃν ὁ ἴδιος ὁ κ. Γ. Παπανδρέου ἐχαρακτήρισεν ἄλλοτε, καὶ μάλιστα δημοσίᾳ καὶ εἰς ἐπήκοον ἑκατὸν καὶ πλέον ἐγκρίτων Πατρέων, «πολιτικὸν ἐγκληματίαν» ἐξ ἀφορμῆς ἰδιοτελοῦς, σκανδαλώδους καὶ ἀδίκου ρυθμίσεως ζητήματος, ἀφορῶντος τὴν μεταφορὰν τῆς ἕδρας τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀκράτας εἰ; Αἰγείραν, εἰπὼν τότε περὶ τοῦ κ. Α. Βγενοπούλου αὐτολεξεί: «...τὸν ἀμνηστεύω ὅμως διότι μοῦ ἐφάνη πιστός». Ἔχομεν, συνεπῶς, ἀπόλυτον δίκαιον οἱ Αἰγιαλεῖς νὰ ἐξεγειρώμεθα καὶ νὰ λαμβάνωμεν μέτρα ἀμύνης, ὅταν προβάλλωνται ὡς ὑποψήφιοι διαχειρισταὶ τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας μας, οἱ ἄλλοτε ἐγκληματήσαντες κατ' αὐτῶν.

Εἰς τὴν ἐρώτησίν σας, τέλος, ἂν θὰ ὑποστηρίξῃ καλύτερα τὰ συμφέροντα τῆς Αἰγιαλείας, ἕνας ἁπλοῦς βουλευτής ἢ ὁ ἴδιος ὁ κ. Παπανδρέου, ἀπαντῶ ὅτι: εἰς τὸ μέγα καὶ ζωτικώτατον διὰ τὴν Αἰγιάλειαν ζήτημα τοῦ Πρωτοδικείου, εἶναι ἄγνωστον ἂν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων θὰ προτιμήσῃ νὰ θυσιάσῃ τὰ ἐπαγγελματικά, ὡ; δικηγόρων, καθὼ; καὶ τὰ πολιτικὰ συμφέροντα τῶν ἐκ Πατρῶν ἐπισιηθιῶν συνεργατῶν του ἢ ἂν θὰ τηρήσῃ τὴν ἀρχὴν «μὴ θίγε τὰ κακῶς κείμενα». Κρίνοντες δὲ ἀπὸ τὴν παντελῆ ἀδιαφορίαν, ἢ ἐπέδειξεν οὗτος διὰ τὸ ζήτημα, κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20)12)1955, ὅτε συνεζητεῖτο Ἐρώτησις βουλευτοῦ τῆς Αἰγιαλείας, ἀφορῶσα τὴν ἵδρυσιν τοῦ Πρωτοδικείου καὶ ἀπὸ τὸ ὅτι ΑΠΕΦΥΓΕ ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ τὸ Παναιγιαλειον τοῦτο αἴτημα, δικαιοῦμεθα ν' ἀμφιβάλωμεν ἂν θὰ θελήσῃ νὰ υἱοθετήσῃ τώρα τὸ ζήτημα. Φρονοῦμεν δὲ ὅτι ἡ δήλωσίς του, καθὼ; καὶ ἡ ὁμοία δήλωσις τοῦ κ. Φ. Ζαΐμη, ὅτι ἀμφότεροι θεωροῦν ἑαυτοὺς ὑποψηφίους τῆς Αἰγιαλείας, ἔγινεν ὄχι ἀπὸ ὄψιμον πλήμμυραν ἐνδιαφέροντος διὰ τὰ ζωτικὰ προβλήματα τοῦ Δεκοῦ τῆς Αἰγιαλείας, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ κατασιγάσουν τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν διότι δὲν περιελήφθη εἰς τὸν συνδυασμὸν κανεὶς ὑποψήφιος ἐξ Αἰγιαλείας, ἀπὸ κανὲν ἐκ τῶν συνεργαζομένων εἰς τὴν «Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν» τριῶν κομμάτων, ἀλλὰ τὰς δικαιωματικῶς ἀνηκούσας εἰς τὴν Αἰγιάλειαν δύο (2) ἕδρας ἐχάρισεν ὁ κ. Γ. Παπανδρέου εἰς τὴν ἐπαρχίαν Πατρῶν.

Τὴν γνώμην μου ταύτην δύναται ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ν' ἀποδείξῃ πεπλανημένην, δηλῶν δημοσίᾳ, πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Αἰγιαλείας, ἂν ὁμιλήσῃ εἰς τὸ Αἴγιον ἢ κατὰ τὴν ὁμιλίαν του εἰς Πάτρας, ὅτι ἓν ἐκ τῶν πρώτων μέτρων διοικητικῆ